

Oplysning om navne på underskrivere af forældrehenvendelse til en skole

Udtalt overfor undervisningsministeriet, at jeg ikke kunne anse det for godt-gjort, at ministeriets afgørelse i en sag om aktindsigt i en forældrehenvendelse til en skole var truffet på grundlag af en fyldestgørende efterprøvelse af, om skolenævnets afslag på at give oplysninger om underskrivernes navne var meddelt på grundlag af en konkret vurdering som foreskrevet i offentlighedslovens § 10, stk. 1.

FOB nr. 84.217

Under henvisning hertil henstillet til undervisningsministeriet at undergive sagen en fornyet overvejelse.

(J. nr. 1984-841-710).

Danmarks Lærerforening klagede over en afgørelse fra undervisningsministeriet vedrørende et spørgsmål om aktindsigt i en forældrehenvendelse til X-skole i Lyngby-Taarbæk kommune.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at Danmarks Lærerforening for lærer A anmodede skolenævnet ved X-skole i Lyngby-Taarbæk kommune om kopi af alt skriftligt materiale, der forelå vedrørende fagfordelingen i skoleåret 1981-82 for A, herunder udskrift af skolenævnets protokol med hensyn til de punkter, hvor A's tjenstlige forhold måtte have været til behandling. Baggrunden for lærerforeningens henvendelse var, at foreningen af A var blevet gjort bekendt med, at skolenævnet på et møde havde godkendt skolens fagfordeling for det kommende skoleår på vilkår af, at der blev foretaget visse ændringer i A's fagfordeling. Lærerforeningen gav i skrivelsen udtryk for den formodning, at skolenævnets vilkår havde baggrund i forældreklager vedrørende A's undervisning.

I anledning af henvendelsen indhentedes skolenævnet udtalelser fra henholdsvis juridisk kontor og skoleforvaltningen i Lyngby-Taarbæk kommune. Juridisk kontor anførte i udtalelsen, at lærer A som part i sagen havde adgang til at blive gjort bekendt med de protokollater i skolenævnets beslutningsprotokol, der vedrørte hendes forhold, samt med en skrivelse fra nogle forældre til elever i en klasse vedrørende A's fagfordeling i den pågældende klasse. Juridisk kontor fandt imidlertid, at skolenævnet efter offentlighedslovens § 10, stk. 1, var berettiget til at tilbageholde navnene på de forældre, der havde underskrevet henvendelsen, såfremt nævnet fandt det berettiget af hensyn til forældrenes interesser.

Skoleforvaltningen anbefalede i sin udtalelse, at skolen tilbageholdt navnene på de forældre, der havde underskrevet henvendelsen og i stedet anførte antallet af forældre, der havde underskrevet.

Skolenævnet sendte herefter Danmarks Lærerforening kopier af udtalelserne fra juridisk kontor og skoleforvaltningen, en kopi af forældrehenvendelsen uden underskrifter (men med oplysning om, at henvendelsen var underskrevet af forældre til 12 elever i klassen) samt kopier af dagsordener og referater med tilhørende aktstykker fra de skolenævnsmøder, hvor A's tjenstlige forhold havde været drøftet.

Danmarks Lærerforening klagede til Københavns amtsråd, undervisnings- og kulturudvalget, over skolenævnets afgørelse om at tilbageholde navnene på de forældre, der havde underskrevet henvendelsen. Lærerforeningen anførte, at skolenævnet efter foreningens opfattelse ville være pligtig til at oplyse navnene på de pågældende forældre, idet henvisningen til offentlighedslovens § 10, stk. 1, ikke kunne begrunde tilbageholdelsen af navnene.

Kulturel forvaltning i Københavns amtskommune meddelte Danmarks Lærerforening, at amtsrådet ikke kunne give foreningen medhold i klagen. Amtsrådet anførte, at Lyngby-Taarbæk kommune og skolenævnet efter de foreliggende omstændigheder havde fundet, at det ville stride mod hensynet til forældrenes interesser, at læreren blev gjort bekendt med deres navne. Det var ikke godtgjort, på hvilken måde eller af hvilke årsager kommunen og skolenævnet anså dette hensyn for afgørende, og Danmarks Lærerforening havde ikke godtgjort, hvorfor hensynet til forældrenes interesser ikke kunne begrunde tilbageholdelsen af navnene. Amtsrådet måtte derfor ved afgørelsen af sagen antage, at det skøn, der må udøves over, hvorvidt de private interesser er så vigtige, at hensynet til dem berettiger til at nægte at udlevere navnene i medfør af offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., må høre under skolenævnet.

Denne afgørelse indbragte Danmarks Lærerforening for direktoratet for folkeskolen, folkeoplysning, seminarier m.v. Lærerforeningen anførte, at skolenævnet, hverken efter foreningens eller amtsrådets opfattelse, havde godtgjort, på hvilken måde eller af hvilke årsager private interesser ville lide skade af væsentlig betydning, hvis A blev gjort bekendt med forældrenes navne. Foreningen kunne ikke anerkende, at den skulle godtgøre, at A ikke agtede at misbruge sin viden om navnene.

I anledning af klagen indhentede direktoratet udtalelser fra henholdsvis juridisk kontor og skoleforvaltningen i Lyngby-Taarbæk kommune og fra kulturel forvaltning i Københavns amtskommune.

Juridisk kontor anførte i udtalelsen, at der i sagen forelå en åbenbar interessekonflikt, og at det efter offentlighedsloven ikke var en forudsætning for at anvende undtagelsesbestemmelsen, at skolenævnet nærmere godtgjorde, på hvilken måde private interesser ville lide skade, eller at den pågældende lærer agtede at misbruge oplysningerne. Da det efter juridisk kontors opfattelse videre måtte antages, at lærerens kendskab til klageskrivelsens ordlyd, og at den hidrørte fra et bestemt antal forældre til elever i en bestemt klasse, afgav tilstrækkeligt grundlag for at kontrollere, om klagen var berettiget, fandt kontoret ikke, at skolenævnets skøn i den konkrete sag kunne tilsidesættes som en overskridelse af grænserne for et rimeligt skøn.

Skoleforvaltningen i Lyngby-Taarbæk kommune henholdt sig til udtalelsen fra juridisk kontor og tilføjede, at spørgsmålet om udlevering af forældrenes nav-

ne havde været forelagt for forældrene, og at et overvejende flertal havde tilkendegivet, at de ikke ønskede deres navne offentliggjort.

Amtskommunen henholdt sig i sin udtalelse til sin tidligere afgørelse og tilsluttede sig i øvrigt udtalelsen fra juridisk kontor i Lyngby-Taarbæk kommune.

Direktoratet udtalte herefter, at udgangspunktet efter offentlighedsloven er, at parterne i en sag kan forlange at blive gjort bekendt med alle oplysninger i den pågældende sag. Tilbageholdelse af oplysninger kræver derfor en særlig begrundelse. Skolenævnet havde ikke givet nogen konkret begrundelse for beslutningen om at nægte at give A oplysning om navnene på de forældre, der havde underskrevet henvendelsen. Efter direktoratets opfattelse var skolenævnets beslutning om ikke at oplyse navnene derfor ikke forenelig med bestemmelserne i offentlighedslovens § 10, stk 1, medmindre det kunne godtgøres, at forældrenes interesser ville lide skade af væsentlig betydning, hvis deres navne blev oplyst.

Denne afgørelse indbragte skolenævnet for undervisningsministeriet. Klagen blev sendt til ministeriet gennem kommunens skoleforvaltning, der i sin fremsendelsesskrivelse fremsatte bemærkninger til sagen. Til brug for klagesagens behandling indhentede undervisningsministeriet desuden en udtalelse fra direktoratet for folkeskolen, folkeoplysning, seminarier m.v.

I fremsendelsesskrivelsen gjorde skoleforvaltningen i første række gældende, at kompetencen til at træffe afgørelser vedrørende arbejdets fordeling mellem en skoles lærere og den ugentlige arbejdsplan efter skolestyrelseslovens § 27, stk. 5, udelukkende er henlagt til skolenævnet. Efter skoleforvaltningens opfattelse kunne skolenævnets afgørelse om aktindsigt i sagen derfor ikke indbringes for amtsrådet og undervisningsministeriet.

Skoleforvaltningen anmodede undervisningsministeriet om - hvis ministeriet ikke var enig i forvaltningens opfattelse vedrørende direktoratets kompetence - at ændre direktoratets afgørelse. Forvaltningen fandt fortsat, at skolenævnet havde været berettiget til at tilbageholde navnene på forældrene, og ikke havde været forpligtet til nærmere at godtgøre, hvorledes forældrenes interesser ville lide væsentlig skade, hvis navnene blev oplyst. Forvaltningen henviste herved til, at afgørelsen om at tilbageholde navnene beroede på et skøn, og at der efter forvaltningens opfattelse bl.a. måtte lægges vægt på den omstændighed, at forældrene på forespørgsel havde tilkendegivet, at de ikke ønskede deres navne oplyst. På den baggrund måtte forvaltningen nære betænkelighed med hensyn til det fremtidige samarbejde mellem børnene, børnenes forældre og læreren, hvis forældrenes navne blev undergivet aktindsigt.

Direktoratet henholdt sig til sin afgørelse og anførte, at direktoratet havde fundet, at skolenævnets beslutning ikke på det foreliggende grundlag kunne anses for forenelig med den regulering af skønnet, der er fastsat i offentlighedslovens § 10, stk. 1. Direktoratet havde herved lagt vægt på, at skolenævnet ikke havde godtgjort, at der var nærliggende fare for, at forældrenes interesser ville lide skade af væsentlig betydning i tilfælde af, at deres navne blev oplyst til læreren.

Undervisningsministeriet anmodede under sagens behandling justitsministeriet om en vejledende udtalelse. Undervisningsministeriet anførte, at skole-

nævnets afgørelse af aktindsigtsspørgsmålet i sagen efter ministeriets opfattelse kunne påklages til de samme myndigheder, som efter skolestyrelseslovens § 65 kunne behandle og tage stilling til en eventuel klage over skolenævnets afgørelse af hovedsagen, d.v.s. spørgsmålet om godkendelse af arbejdets fordeling mellem lærerne samt den ugentlige arbejdsplan. Direktoratet for folkeskolen, folkeoplysning, seminarier m.v. og undervisningsministeriet kunne derfor efter undervisningsministeriets opfattelse tage stilling til aktindsigtsspørgsmålet.

Justitsministeriet anførte i sin udtalelse, at det efter ministeriets opfattelse måtte antages, at skolenævnets afgørelse vedrørende spørgsmålet om aktindsigt efter offentlighedslovens § 8, stk. 1, kunne indbringes for amtsrådet, og at amtsrådets afgørelse kunne indbringes for undervisningsministeriet. Indskrænkning i adgangen til aktindsigt efter offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., kunne kun ske på grundlag af en konkret afvejning af de modstående interesser, og kun, hvor der var en nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesser ville lide skade af væsentlig betydning, hvis begæring om aktindsigt blev imødekommet.

Videre anførte justitsministeriet, at ministeriet i de sager om anvendelse af offentlighedsloven, som havde været forelagt ministeriet med henblik på afgivelse af en vejledende udtalelse, hidtil havde indtaget det standpunkt ikke at burde give udtryk for sit syn på udfaldet af den konkrete afvejning af de modstående hensyn, der er forudsat i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., idet den myndighed, som i øvrigt har afgørelsen i den pågældende sag, må antages at have de bedste forudsætninger for at træffe afgørelse herom. Under henvisning hertil mente justitsministeriet ikke at burde udtale sig herom i den konkrete sag.

Undervisningsministeriet anførte i sin afgørelse, at skolenævnets afgørelse om aktindsigt efter ministeriets opfattelse kunne indbringes for amtsrådet og derefter for undervisningsministeriet efter reglerne i skolestyrelseslovens § 65. Under hensyn til det, der var anført i slutningen af justitsministeriets udtalelse vedrørende offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., fandt ministeriet det dog betænkeligt at tilsidesætte det skøn, der var udøvet af skolenævnet og at pålægge nævnet at oplyse navnene på forældrene. Efter undervisningsministeriets opfattelse burde skolenævnets afgørelse derfor opretholdes.

Danmarks Lærerforening anmodede undervisningsministeriet om at oplyse, hvorvidt ministeriets betænkelighed ved at tilsidesætte skolenævnets skøn var udtryk for, at ministeriet som klageinstans ikke mente at kunne foretage en realitetsbehandling af den afvejning af sagens modstridende interesser, som var beskrevet i justitsministeriets udtalelse, men at skolenævnet skulle have bedre forudsætninger for denne vurdering. I bekræftende fald var foreningen ikke enig i denne opfattelse og måtte i øvrigt forstå justitsministeriets udtalelse således, at det var undervisningsministeriet, der som klageinstans var den myndighed, der måtte antages at have de bedste forudsætninger for at træffe afgørelse i sagen. Hvis ministeriets betænkelighed var udtryk for, at der efter en konkret vurdering af sagens faktiske omstændigheder skulle være en nærliggende fare for, at forældrenes interesser ville lide skade af væsentlig betydning, hvis deres navne blev oplyst, var foreningen heller ikke enig i denne opfattelse. I bekræftende fald ønskede foreningen en nærmere begrundelse for, at der skulle foreligge fare for forældrenes interesser.

Undervisningsministeriet meddelte herefter Danmarks Lærerforening, at skolenævnet efter ministeriets opfattelse i den foreliggende sag havde haft de bedste forudsætninger for at foretage den konkrete afvejning af de modstående interesser, der er forudsat i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., og at ministeriet derfor ikke havde ment at burde ændre skolenævnets afgørelse herom.

I sin klageskrivelse til mig anførte Danmarks Lærerforening, at foreningen fandt, at undervisningsministeriet med urette havde afvist at realitetsbehandle en klagesag vedrørende bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt. Derudover fandt foreningen, at skolenævnet i den foreliggende sag ikke havde godtgjort, at oplysningen om forældrenes navne ville medføre, at deres interesser ville lide skade af væsentlig betydning.

I den anledning anmodede jeg undervisningsministeriet om:

1) en nærmere begrundelse for, at ministeriet som rekursmyndighed under henvisning til sidste afsnit i justitsministeriets vejledende udtalelse pålagde sig begrænsninger ved sin bedømmelse af skolenævnets afgørelse.

2) uanset undervisningsministeriets besvarelse af spørgsmål 1) anmodede jeg om en nærmere begrundelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de retlige betingelser for at anvende undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., var opfyldt.

I sin udtalelse til mig anførte undervisningsministeriet vedrørende punkt 1) bl.a., at skolenævnets afgørelse havde været baseret på en konkret afvejning af de modstående interesser, hvor lokalkendskab og i forbindelse hermed udøvelse af et skøn havde spillet en væsentlig rolle for afgørelsen. Efter undervisningsministeriets opfattelse måtte der ved rekursinstansens efterprøvelse af en sådan afgørelse foreligge tungtvejende grunde for at tilsidesætte den lokale myndigheds afgørelse, f.eks. påvisning af, at afgørelsen havde savnet hjemmel eller støtte i gældende retsregler, eller at den havde haft ulovligt formål. Efter ministeriets opfattelse var dette ikke tilfældet i den foreliggende sag.

Med hensyn til punkt 2) anførte ministeriet, at det var forudsat ved den stilling, som ministeriet havde taget til sagen, at den foretagne begrænsning i aktindsigten objektivt set var omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

I den forbindelse anførte ministeriet, at over for foreningens og lærer A's interesse i at få fuldstændig aktindsigt havde hensynet til, at oplysning om navnene på de forældre, der havde underskrevet henvendelsen, ville kunne være til skade for deres børns stilling og forhold i skolen, gjort sig gældende. Ministeriet tilføjede, at efter ministeriets opfattelse havde den konkrete interesseafvejning, der havde været foretaget af skolenævnet, ligget inden for den ramme, der er fastsat ved lovbestemmelsen.

Jeg udtalte herefter følgende i en skrivelse til Danmarks Lærerforening:
»Udgangspunktet for min bedømmelse af sagen er bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt. Efter denne bestemmelse kan en

parts begæring om aktindsigt afslås »... hvis partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser.« Offentlighedslovens regler om partsoffentlighed bygger imidlertid på den opfattelse, »... at de hensyn, der begrundet partsoffentlighed, er af en så betydelig vægt, at partens krav på at blive gjort bekendt med dokumenterne i en sag må anerkendes som et hovedsynspunkt. De grunde, der i øvrigt jævnlige kan tilsige, at oplysninger i en sag hemmeligholdes, har i almindelighed ikke vægt over for en parts interesse i at kende grundlaget for en afgørelse« (Folketingstidende 1963-64, tillæg A, sp. 1551). Dette er baggrunden for, at partsoffentlighed kun kan nægtes (helt eller delvist), når der i det konkrete tilfælde foreligger »afgørende« modhensyn til offentlige eller private interesser. Anvendelsen af udtrykket »afgørende hensyn« tilsigter netop at tilkendegive, at oplysning kun kan nægtes, hvor der er nærliggende fare for, at privates eller det offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis begæringen imødekommes, jfr. herved Folketingstidende 1969-70, tillæg B, sp. 2138, med yderligere henvisninger.

Også ved afgørelsen af, om bestemmelsen giver mulighed for at nægte en part oplysning om navne på personer, der har indgivet klage eller meddelt oplysninger til myndigheden i partens sag, gælder det, at navnene kun kan hemmeligholdes, for så vidt der i det konkrete foreliggende tilfælde er nærliggende fare for, at privates eller det offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis navnene oplyses. Jeg bemærker herved, at ombudsmanden tidligere har udtalt, at det synes bedst stemmende med offentlighedslovens formål og indhold, »... at den, der har ret til aktindsigt efter lovens bestemmelser, tillige som hovedregel må kunne forlange oplyst, hvem der har afgivet en udtalelse eller meddelt oplysninger til sagen, hvis dette ikke fremgår af akterne.« Ombudsmanden lagde herved vægt på, »... at sådant kendskab efter omstændighederne kan have væsentlig betydning for en parts adgang til at afgive en udtalelse efter lovens § 12«, jfr. den sag, der er refereret i Folketingets ombudsmands beretning for året 1971, s. 100 ff.

I den foreliggende sag har undervisningsministeriet som grundlag for ikke at tilsidesætte skolenævnets afslag henvist til, at oplysning om navnene på de forældre, der har underskrevet henvendelsen, »... ville kunne være til skade for deres børns stilling og forhold i skolen.« Det fremgår endvidere af sagen, at spørgsmålet om udlevering af forældrenes navne har været forelagt de pågældende, og at et overvejende flertal har tilkendegivet, at de ikke ønsker deres navne oplyst.

I udtalelsen til mig har undervisningsministeriet endvidere henvist til, at skolenævnets afgørelse har været baseret på en konkret afvejning af modstående interesser, hvor lokalkendskab og i forbindelse hermed udøvelsen af et konkret skøn har spillet en væsentlig rolle for afgørelsen. Ved rekursinstansens efterprøvelse af en sådan afgørelse må der efter

undervisningsministeriets opfattelse foreligge tungtvejende grunde for at tilsidesætte den lokale myndigheds afgørelse, f.eks. påvisning af, at afgørelsen har savnet hjemmel eller støtte i gældende retsregler, eller at den har haft et ulovligt formål. Dette har efter ministeriets opfattelse ikke været tilfældet i den foreliggende sag.

Med hensyn til spørgsmålet om intensiteten af undervisningsministeriets efterprøvelse som rekursinstans af de underordnede skolemyndigheders afgørelser skal jeg først bemærke, at skolestyrelseslovens § 65 ikke begrænser prøvelsesadgangen til kun at omfatte legalitetsspørgsmål. I bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1969-70, tillæg A, sp. 545) er der herom bl.a. anført følgende:

»Efter formuleringen er bestemmelsen ikke begrænset til kun at vedrøre legalitetsmæssig efterprøvelse af de kommunale skolemyndigheders afgørelser, men det må forventes, at dens anvendelsesområde i hovedsagen vil falde sammen med hidtidig praksis, således at der navnlig vil blive tale om at efterprøve følgende forhold vedrørende det grundlag, hvorpå en afgørelse er truffet:

- 1) om reglerne vedrørende en foreskrevet fremgangsmåde er fulgt,
- 2) om de lovregler og andre retsforskrifter, der gælder for det pågældende sagsforhold er rigtigt anvendt, og
- 3) ved afgørelser, hvor skønnet spiller en rolle, om skønnet er udøvet på en rimelig og loyal måde.«

Jeg må herefter lægge til grund, at undervisningsministeriets kompetence som rekursinstans efter skolestyrelseslovens § 65 ikke er begrænset til kun at omfatte en egentlig legalitetsmæssig efterprøvelse af en påklaget afgørelse.

Jeg bemærker desuden, at de hensyn, der kan tale for, at undervisningsministeriet udviser tilbageholdenhed med hensyn til at tilsidesætte afgørelser, der er truffet af kommunale skolemyndigheder i henhold til skolelovgivningen, ikke efter min opfattelse gør sig gældende med samme vægt i sager som den foreliggende, hvor ministeriet tager stilling til afgørelser om aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 8, stk. 1, jfr. skolestyrelseslovens § 65.

I sådanne tilfælde må det efter min opfattelse i hvert fald påhvile undervisningsministeriet at tage stilling til, om offentlighedslovens minimumsbetingelser for at bringe en undtagelsesbestemmelse til anvendelse er opfyldt, herunder at påse, at der som grundlag for de kommunale skolemyndigheders afgørelse om at afslå en parts begæring om aktindsigt konkret foreligger beskyttelseshensyn af en sådan karakter og kvalitet, som er en nødvendig betingelse for at meddele afslag.

Ud over oplysningen om, at et overvejende flertal af forældrene har tilkendegivet, at de ikke ønsker deres navne oplyst, foreligger i sagen som nævnt ingen oplysninger om grundlaget for afslaget ud over den helt generelle betragtning, at meddelelse af oplysningen ville kunne være til skade for børnenes stilling og forhold i skolen. Jeg bemærker i den for-

bindelse, at underskrivernes tilkendegivelse med hensyn til aktindsigts- spørgsmålet er uden selvstændig retlig betydning for anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt. Undervisningsministeriet har således hverken over for Danmarks Lærere- forening eller i udtalelsen til mig nærmere konkretiseret og underbygget, hvilke skadevirkninger, der ville være forbundet med at imødekomme den foreliggende begæring om oplysning om underskrivernes navne. På det foreliggende grundlag kan jeg herefter ikke anse det for godtgjort, at undervisningsministeriets afgørelse er truffet på grundlag af en fyl- destgørende efterprøvelse af, om skolenævnets afslag er meddelt på grundlag af en konkret vurdering som foreskrevet i offentlighedslovens § 10, stk. 1.

Jeg har gjort undervisningsministeriet bekendt med min opfattelse, og jeg har samtidig henstillet til ministeriet at undergive sagen en fornyet be- handling i overensstemmelse med de synspunkter, der er anført ovenfor.

Jeg har anmodet ministeriet om oplysning om, hvad der videre sker i sa- gen.«

Med skrivelse af 8. juli 1985 sendte undervisningsministeriet mig kopi af sin samtidige skrivelse til Lyngby-Taarbæk kommunes skoleforvaltning. Under- visningsministeriet anførte i skrivelsen til skoleforvaltningen bl.a. følgende:

» ...

I skrivelse af 19. juni 1985, der er fremsendt hertil gennem skoleforvaltningen, redegør skolenævnet for sagens baggrund. Skolenævnet konkluderer, at det daværende skolenævns afgørelse må formodes at være begrundet med en ængstelse for, at den overlærer, hvis fagfordeling ved skolen der var tale om, ikke ville være i stand til at undlade en repressalielignende adfærd over for de elever, hvis forældre stod bag den pågældende henvendelse. Skolenævnet oplyser endvidere, at nævnet i forbindelse med en forældrehenvendelse i for- året 1984 fandt det overordentlig betryggende at kunne henvise til ministeriets afgørelse af 2. marts 1984 vedrørende forældrehenvendelsen af 9. juni 1981, hvorefter nærværende sag drejer sig. Skolenævnet frygter, at en ændring af denne afgørelse med de konsekvenser, det vil få også for senere henvendel- ser fra forældre, vil blive til skade for overlærerens forhold til eleverne og de- res forældre og til skade for arbejdsroen på skolen som helhed. Skolenævnet henstiller derfor, at ministeriet fastholder sit tidligere standpunkt.

Skoleforvaltningen oplyser, at den ikke har yderligere bemærkninger til sagen.

I denne anledning skal man meddele, at undervisningsministeriet efter de i skolenævnets skrivelse af 19. juni 1985 givne oplysninger fortsat må nære betænkelighed ved at tilsidesætte det daværende skolenævns afgørelse om aktindsigt i forældrehenvendelsen af 9. juni 1981, men at ministeriet dog ikke finder, at det af nævnet anførte er tilstrækkeligt til at begrunde, at der har fore- ligget konkrete beskyttelseshensyn af en sådan karakter og kvalitet, som iføl-

ge folketingets ombudsmands skrivelse af 14. februar 1985 er en nødvendig betingelse for at meddele afslag. Under hensyn hertil vil man finde det rigtigt, at navnene på underskriverne af den omhandlede forældrehenvendelse nu oplyses til den pågældende overlærer.

Det tilføjes, at den endelige afgørelse af spørgsmålet henhører under domstolene.

...«

Jeg meddelte herefter undervisningsministeriet, at jeg havde taget ministeriets fornyede afgørelse til efterretning.